

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent dodatkowy
do patentu nr ———

Int. Cl.³ A01K 39/02

Zgłoszono: 79.12.28 (P. 220868)

Pierwszeństwo ———

Zgłoszenie ogłoszono: 81.07.10

Opis patentowy opublikowano: 1985.04.30

Twórcy wynalazku: Kazimierz Borodziński, Daniel Frenkler, Andrzej Kolanowski,
Zbigniew Korda, Jerzy Mazgajski, Jacek Sokołowski

Uprawniony z patentu: Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o.,
Warszawa (Polska)

Wiszące poidło dla drobiu

Przedmiotem wynalazku jest wiszące poidło, do pojenia różnej wielkości i różnych gatunków drobiu. W znanych dotychczas poidłach wiszących naczynie do pojenia posiada najczęściej kształt dzwonu z wywiniętym na zewnątrz kołnierzem, w którym znajduje się woda lub inna ciecz do picia. Dozowanie ilości wody odbywa się poprzez samoczynny zawór, do którego podwieszony jest dzwon. Wiszące poidło spełnia swoją rolę, gdy jest ono stabilne na tyle, że woda nie wylewa się na boki.

W znanych dotychczas rozwiązaniach konstrukcyjnych stabilizację dzwonu osiągnano najczęściej przez obciążenie go balastem zamocowanym wewnątrz dzwonu w postaci metalowego obciążnika lub wypełnienia wodnego. Sposób stabilizacji zależny był od wielkości i ciężaru drobiu, dla którego przeznaczone było poidło.

W związku z tym, że hodowla obejmuje drób o różnych wielkościach i gatunkach, zachodziła konieczność produkowania poidel o różnych konstrukcjach i typach. Podnosi to bardzo koszty ich wytwarzania i stwarza konieczność przezbierania kurników przy zmianie gatunku hodowanego drobiu.

Celem wynalazku było opracowanie uniwersalnego poidła wiszącego, nadającego się do pojenia drobiu o różnych wielkościach i gatunkach. Cel wynalazku został osiągnięty przez takie rozwiązanie konstrukcyjne poidła, które umożliwia stabilizację dzwonu dwoma sposobami; przez prowadzenie — dla drobiu ciężkiego lub balastowanie — dla drobiu lżejszego. W górnej wewnętrznej części dzwonu usytuowane jest gniazdo, do zamocowania rozłącznie przewodnicy współparcjacyjnej z obejmą zakończoną pojemnikiem, wypełnionym materiałem obciążającym. W dolnej części dzwonu znajduje się wrąb, do osadzania balastu. Takie rozwiązanie konstrukcyjne dzwonu daje możliwość użytkowania poidła w dwóch wersjach, prowadzonej lub balastowanej i nadaje mu cechy uniwersalności.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym lewy półprzekrój pokazuje poidło z przewodnicą, natomiast prawy półprzekrój obrazuje poidło z balastem.

Wiszące poidło dla drobiu składa się z dzwonu 1 zakończonego uchem 2, w które założony jest łącznik 3 przeznaczony do zawieszenia poidła na dźwigni 4 zaworu 5, regulującego dopływ cieczy do dzwonu 1. Wewnątrz dzwonu 1 znajduje się gniazdo 6, w które wkręcona jest prowadnica 7 przesuwająca się w stożkowej obejmie 8, zakończonej pojemnikiem 9. Górne zakończenie obejmmy 8 stanowi otwór prowadzący 10 o długości zależnej od średnicy prowadnicy 7. Działanie prowadnicy jest najbardziej optymalne, gdy długość otworu prowadzącego 10 wynosi 1–4 średnic prowadnicy 7. Uzyskuje się wówczas niewielkie opory tarcia, a dzwon 1 prowadzony jest dokładnie w pionie bez zacięć i odchyień.

W dolnej części dzwonu 1 usytuowany jest wrąb 11, w którym osadzony jest balast 12. Woda do zaworu 5 doprowadzona jest za pośrednictwem rurki 13. Poidło jest zawieszone nad podłożem na linie 14, zaś wysokość jego zawieszenia ustalana jest napinaczem 15. Poziom cieczy w dzwonie 1 regulowany jest przez odpowiednie napięcie sprężyny 16 za pomocą śruby 17 i nakrętki 18. Ciecz wypływająca z zaworu 5 kierowana jest na dzwon 1 za pośrednictwem dyszy 19. Ubytki cieczy w dzwonie 1 uzupełniane są samoczynnie.

W przypadku zdjęcia dzwonu 1 z dźwigni 4 zaworu 5 np: do czyszczenia, przepływ cieczy zamyka się samoczynnie. Jeżeli poidło ma być używane do pojenia większego drobiu, to wówczas w gniazdo 6 dzwonu 1 wkręca się prowadnicę 7, a do pojemnika 9 nasypuje się materiał obciążający. Może nim być piasek, ziemia lub inny sypki a ciężki materiał.

Gdy poidło ma być przeznaczone do pojenia kurczaków, wówczas zamiast instalowania prowadnicy 7 we wrębie 11 dzwonu 1 zakłada się balast 12, który przeciwdziała ruchom bocznym poidła.

Poidło stanowiące przedmiot wynalazku oprócz swojej uniwersalności posiada również ważną zaletę, że może być rozebrane na części i dokładnie zdezynfekowane, co w hodowli drobiu ma ogromne znaczenie. Jest ono również łatwe w transporcie i magazynowaniu, ponieważ rozmontowane dzwony mogą być składane w stosy.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Wiszące poidło dla drobiu posiadające dzwon podwieszony do dźwigni zaworu regulującego dopływ cieczy, **znamiennie tym**, że w górnej wewnętrznej części dzwonu (1) znajduje się gniazdo (6), do mocowania rozłącznie prowadnicy (7) przesuwającej się w obejmie (8), która w górnej części zakończona jest otworem prowadzącym (10), a w dolnej pojemnikiem (9).

2. Poidło według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że otwór prowadzący (10) posiada długość w granicach od jednej do czterech średnic prowadnicy (7).

3. Poidło według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że w dolnej wewnętrznej części dzwonu (1) usytuowany jest wrąb (11) przeznaczony do osadzenia balastu.

